

Farní občasník

Zpravodaj farního společenství v Otrokovicích

íslo 4, ro ník XXV
Ned le 22. ervna 2014

Z obsahu ísla

- Zázitky, post ehy a fotografie z Noci kostel
- Noc kostel v Charitní kapli
- Využili jsme p íležitost?
- První svaté p íjímání
- Ze života Tomík
- Oblastní setkání hnutí Modlitby matek
- Farní zprávy
- Sbírka na nové sochy
- Pozvání na adora ní den
- Ze vzpomínek otrokovic-kých jáhn a kaplan
- Z listu arcibiskupa
- Výprava ministrant za Petrem
- 7. Dopletná
- Ministrantská pou v zá í
- Vtipy, osmism rka, bludišt

P ivalme kámen a podržme jim ruce

Známý starozákonní p íb h z knihy Exodus vypráví, že když židé v ele s Jozuem bojovali s vojskem Amáleka, Mojžíš vztáhl ruce a modlil se. Dokud držel ruce nahore, židé vít zili, když je spustil, židé za ali prohrávat. Když mu ruce umdlévaly, p ivalili mu kámen, aby se mohl posadit, a Áron a Chúr, každý z jedné strany, mu ruce podpírali. Mojžíš tak vydržel s rukama nahore až do setm ní a židé v bitv zvit zili.

V tomto p íb hu m žeme vid t ukázkou p íkladné týmové spolupráce. Starý Mojžíš dává své zkušenosti a prosí Boha o pomoc. Jozue potla uje své bojovnícké ambice a organizuje šiky bojovník . Prostí židé p emáhají strach, jdou do boje a mnozí nakonec i umírají. Áron a Chúr se pozorn dívají, jsou všímaví a v as p isp chají na pomoc. Žádnou z t chto postav nem žeme ozna it za d ležit jší, rozhodující je, že spole ným úsilím bitvu dokázali vyhrát.

Nemohli bychom si z této scény vzít p íklad i v našem farním spole enství? Na ja e jsme p ípravili adu slavnostních bohoslužeb, spole enských, kulturních a sportovních program . Každá z t chto akcí se podobala bitv s Amaleany a dosáhli jsme v nich drobných vít zství. Ísto ovšem jen díky zvednutým rukám malé skupiny lidí. Jenže t m síly docházejí a na rozdíl od Bible se jen t žko hledá n kdo, kdo by jim pomohl. Všimli jste si, jak ubývá i bezejmenných bojovník , a n kte í dokonce našim Mojžíš m ob as ruce stahují dol ?

Do nadcházejících dn letního odpo inku proto p edkládám tento nám t: nenechme umdlít ty, díky kterým zatím zažíváme pocit vít zství. Ne každý dokáže bojovat v p ední linii a ne každý se m že stát Mojžíšem nebo Jozuem. P ivalme ale aspo kámen, aby se tito lidé mohli posadit, a podržme jim ruce, aby se dál mohli modlit. Takové pomoci je schopen každý.

Nebude to zbyte ná práce. Kdyby totiž Mojžíš, vysílen po celém dni, spustil ruce dol , Amálek by si snadno poradil s celým židovským národem, se všemi bez rozdílu. ■

Pavel Ludvík

Jaká byla Noc kostelů

Zážitky a post ehy po adatel

- Ke vchodu do kostela sv. Vojta p i šly dv malé sestry, postavily se do pozoru a hlásily: „My jsme ty a ty, jdeme s maminkou, tatínek nevíme, kdy p ijde. Maminka íkala, že nás budete po ítat, tak se jdeme nahlásit.“

- Ke vchodu p ijel malý chlape ek na kole a íká: „Já si ho tady schovám, pohlídáte mi ho, že?“ Op el si kolo a zmizel v kostele. Za chvíli vyb hl ven se slovy: „Jdu ještě rat.“

- Holky luštily kvíz, v kterém m ly k rodím z Bible p i adit jejich d ti. Došly k osob jménem Bet-šeba. Jedna z holek íká: „To je chlap nebo ženská?“

- V kostele jsem vid la dost cizích lidí z domk v okolí kostela. Asi je to d kaz, že letáky, které do domk roznášíme, nejsou zbyte né.

- U prezentace z historie turistických oddíl jsem vid l mladé rodi e, jak nostalgicky sledují fotky a záznamy z dob, kdy do oddílů sami ještě chodili, jak si p ipominají své d tství.

- D ti nám výsledky kvízu p inášely k vyhodnocení v p esv d ení, že my to ur it víme. Ješt že jsme m li ten papír se správnými odpov mi...

- Jedna hol i ka do knihy návšt v malovala podle pohlednice náš kostel a velice zda íle. Maminka už na ni pospíchala, vybízela k ukon ení. „Mami, ješt st echu, vydrž!“ ■

Noc kostel v Charitní kapli

V rámci Noci kostel jsme letos poprvé umožnili zájemcům prohlídku kaple na Charitním domov v Otrokovicích. V pátek 23. května, v době od 18 do 20 hodin, navštívilo kapli 13 zájemců. Dohodli jsme se předem, že po 20. hodině prohlídka nebude, abychom nerušili obyvatele domova. Každému zájemci vedoucí domova Zdeňka Vítková ukázala a vysvětlila její historii až po současnost. Před kaplí byla připravena prezentace ze slavnostního požehnání kaple v roce 2009 a fotografie prostor ještě před tímto obdobím. Byli jsme zájemcem návštěvníků mile potěšeni. ■

Jiřina Vítková, zástupce editelky

Zápisy v knize návštěvníků

- Moc děkujeme, perfektně zorganizováno, skvělý zážitek.
- Byl to první kostel, kde se vaří kafe. Super!
- Obdivuji nápady, kterými je obohacena výstavka. Díky všem pořadatelům a všem dobrovolníkům, kteří se podíleli na přípravě akce. ■

Co se také stalo

Do farního kostela přijely na kole dvě ženy, předtím jsme si chtěly objednat kostel v okolí. Nejprve vyrazily do Teplovic, kde chtěly vidět nějaký program. Spletly si čas a dorazily tam o hodinu dříve. Nechtělyekat a pokračovaly do Napajedel. Tam zjistily, že v Napajedlech se Noc kostel nepořádá. Nakonec se zúčastnily aspoň Noci kostel u sv. Vojtěcha a pak odjely do zamýšleného cíle. ■

V průběhu večera děti malovaly obrázky o rodině a vůbec jim nevadilo, že malují na zemi.

Pod kovární patří nejen pořadatelům akce a účinkujícím, ale i ochotným ženám, které se staraly o občerstvení.

M li jsme p íležitost, využili jsme ji?

Noc kostel , kterou jsme nedávno prožili, má mnoho cíl . Jednou z myšlenek, na nichž je postavena, je nabídnout p íležitost k r stu. Komu? Nám všem.

Nabízí nové možnosti, jak farnosti pomoci, možnosti nsvázané s liturgií a s r znými akcemi duchovního charakteru. M la by t eba vychovávat nové osobnosti, které potáhnou ostatní, nebo mluv í, kte í se nebudou bát oslovit cizí lidi. M la by objevit lidi schopné úsp šn vyjednávat na ú adech nebo takové, kte í dokáží naladit v ící i nev ící na stejnou vlnu. Noc kostel l by m la v našem farním spole enství objevit odvážlivce, kte í si dokáží sjednat po ádek, když návšt vníci kostela nebudou zachovávat ani základní spole enské normy. Nabízí také p íležitost lidem manuáln zru ným, lidem schopným zajistit zázemí pro množství po adatel , nebo jedinc m tvo ivým, nadaným v oblasti literatury, grafiky, videa.

Mnozí se této p íležitosti chopili, Noc kostel je popostr ıla a pat í jim za to náš dík. Bylo pot šitelné, že p i n kolikam sí - ní p íprav této akce nabízeli své služby i

mladí se sotva erstvým ob anským pr - kazem nebo ješt bez n ho, a v ím, že pravý as pro n teprve p ijde. Málokdo mohl vid t, jaký kus práce odvedli u nás ve prosp ch Noci kostel n kte í sotva plnoletí nebo jen o málo starší. lov k musel obdivovat, jak n kte í muži odvážn p evzali rozsáhlé úkoly, s nimiž nem li tém žádné zkušenosti, a jak srdnat , by s nedostatky, které se nevyhnuli žádnému z nás, se s nimi vypo ádali. Obzvláštní dík pat í t m, kte í v novali Noci kostel adu hodin a p itom doma ješt zvládali malé d ti.

Byli ovšem i jiní: když jsme je poprosili o pomoc, hned íkali „já ne“ a sou asn ukazovali prstem na jiného, že by to ur it zvládl. Nebo si kladli podmínky pro vykonávání své služby, jako by se Noc kostel po ádala pro n . Byli takoví, kte í zjistili, že zadaný úkol nezvládnou. Není hanbou to p iznat, požádat o pomoc, i tím lov k rostet. Hanbou je od úkolu utéci a hodit ho na jiné. N kte í sólisté úkol splnili, ale v kvalit , ase a míst , který vyhovoval práv jim, a ne skupin ostatních, která na n ekala.

Dodržovat slib a termín je také pro mnoho z nás problém. Seznámit se s úkolem, odhadnout své síly, p íjít se domluvit na dohodnuté místo, uvést na sebe kontakt – to vše je, jak se zdá, pro mnoho lidí zbyte né. Všichni víme, že bližnímu nemáme inít p íko í, ale mén si už uv domujeme, jak zlé je ho ponechávat do poslední chvíle v nejistot .

Velkým úkolem, jehož ešení naši farnost eká, je zlepšovat vzájemnou komunikaci, nau it se odpovídat na dotazy (a už kladn nebo záporn), informovat se vzájemn o pot ebách, ujiš ovat se, že postupujeme sou asn , že nikdo není vp edu ani nezaostává, dávat bližnímu pocit jistoty, že není ve svém úsilí sám.

Tím vším bychom my, kte í tvo íme naše farní spole enství, mohli popor st. ■

Pavel Ludvík

Program Noci kostel ve fotografiích

Program zahájily zpěm mladší holky za hudebního doprovodu starších holek.

„Vrcholový“ tým se staral o návštěvnický vzhled a zvonice.

Přes prohlídku kostela zněla návštěvnická mše varhanní hudba.

V druhé polovině večera vystoupil smíšený chrámový pěvecký sbor.

V sále pod kostelem zaujala výstava obrázků dle témat „Rodina“ a fotovýstava na téma „Stáří a mládež.“

Do kostela sv. Michaela přilákalo návštěvnický program - velké sdružení Magna Mystéria.

Kvíz Rodiny v Bibli luštily opravdu celé rodiny, dle témat i s rodiči. Některé se programem docela započuly.

První svaté přijímání

Jak jsme prožívali první svaté přijímání v naší rodině

Náš syn se na tento svůj velký den připravoval celý školní rok. A nepochybně o tom, že taková příprava je velmi náročná a zdoluhavá. Některé z vás ji jistě ještě mají v živé paměti. Ale pro ty z vás, kteří jste už zapomněli, jak taková příprava vypadá, bychom Vám chtěli tuto skutečnost připomenout.

Příprava začala tím, že proběhlo první setkání, kde jsme měli možnost se navzájem poznat s rodiči, katechetkami a v neposlední řadě s otcem Josefem. Náš syn dostával každou hodinu dopis rodičů, kde se pokaždé rozebíralo jiné téma, úkol a vše si ukázkově znázornili v hodinách. Byly chvíle, kdy jsme se postupně zašli u novým a příjemným vzhledem, třeba sešlo se celá rodina u jednoho stolu, zapálit svíčky a promýšlet, co je možné díky svatému vidění. Jindy jsme si mohli prostudovat úkol prohlédnout fotografie a vzpomínat si na křesťanství.

Při plnění úkolu z dopisu znamenání křesťanství jsme se pobavili nejvíce, po promýšlení křesťanství na našem mladšího syna prohodil v tu chvíli:

minko, tomu Ježíškovi tam samotnému bude smutno, já mu připravit písničky ku z mého oblíbeného cédéčka. Přitom něco úkolůch jsme si mnohé zašli domovat, třeba jak je dležitá láska, cit, radost, zdraví a pomoc druhým. A také z tohoto důvodu jsem se rozhodla připravit svého syna a připravit spolu s ním k prvnímu svatému přijímání. Nebylo to vůbec jednoduché, hlavně první svátost smíšená byla pro nás oba dost velkým úskalím, s kterým nám byl kmotr ochotný vypomáhat.

Celou dobu jsme se těšili na ten krásný den, kdy budeme mít tu možnost se konečně srdcem spojit s živým Ježíšem a ten den právě nastal 1. srpna. Oblékli jsme se do svátečního oděvu, vše proběhlo v příjemné atmosféře, z které si neseme hezké a nezapomenutelné zážitky na celý život. A proto bychom chtěli poděkovat všem, kteří se podíleli na přípravě, zvláště otci Josefovi za ochotu, dobrosrdečnost a obrovskou trpělivost s dětmi. ■

Pi osoví

Jak jsme se připravovali na první svaté přijímání

Máme tři dcery a už dvakrát jsme absolvovali přípravu (ve Zlíně), tak jsme jí brali trochu na lehkou váhu, že už víme... Jaké bylo naše překvapení, když už v srpnu nám pošlou došel dopis od otce Josefa - ještě byly prázdniny a on už myslitel tak dopředu.

Postupně nás „lehká váha“ opouštěla a přicházelo překvapení za překvapením: nábožko nebude jen hodinu vyučování, ale bude celých 60 min (zvládněta naše holka tak dlouho dávat pozor?). Dostali jsme rozvrh na celou přípravu, místo oekvávaných 3 setkání s rodiči je naplánováno 12 (šok - jak to budeme zvládat?). Každý čtvrtek dorazil propracovaný dopis + úkol pro

celou rodinu (ne vždy se nám dařilo úkoly splnit, dcera když viděla, že snaha rodiny není, vymyslela, jak nás připravit, aby úkol splnila).

Takové super metody, které dříve všem názorně vysvětlily a rodiče zapojovaly do přípravy, a také vlastní slavnost i nás úplně zbavily šoku, který jsme na začátku měli. Bylo to náročné, ale jak říká naše prostudovaná dcera - bez práce nejsou koláče (a manžel dodává: těžko na cvičišti, lehce na bojišti).

Děkujeme ještě jednou otci Josefovi a jeho asistentkám za úsilí, trpělivost, snahu a porozumění. ■

Ivuška a Martina Hurtovy

P ijala jsem poprvé Pána Ježíše

V ned ěli 1. ervna jsme se sešli v krás n vyzdobeném kostele. Pro nás, 13 d t ě, to byla výjime ná mše svatá, protože jsme p ijali poprvé Pána Ježíše.

Zakusili jsme velkou radost, kterou jsme pak se svými rodinami prožívali celý den. P eji nám všem, a ěsto a rádi p ijímáme Pána Ježíše a spolu s n ěm se pak radujeme celý život. ■

Dan a Rafajová

Ze života Tomík

■ První kv tnový pátek 2. 5., respektive noc, pat ěla všem odvážným holkám a kluk m. Konala se totiž akce s názvem No ní výsadek. Úkolem jednotlivých týmu bylo na základ ě indicií, šifer a hádanek dojít do stanoveného cíle. Jelikož se do cíle dostavil stejný po et, jako vyrážel ze startu, lze soudit se nikdo neztratil. Nebo alespo ňe natrvalo.

■ V sobotu 17. 5. se v Karviné konalo další kolo turistických závod ě, na kterých nechyb ěli ani zástupci obou turistických odd ěl z naší farnosti. Tentokráte se jednalo o eský pohár. I p es velkou nep ěze po as ě se jim poda ilo na trati vybojovat krásné výsledky. Holky si odvážely 10. a 13. místo z celkem 18 startujících v kategorii mladší dorostenky. Kluci se um ěsili na 18. a 20. míst ě z 22 startujících rovn ěž v kategorii mladších dorostenc ě.

■ V pátek 23. 5. se d t ěi i vedoucí obou odd ěl pod ěleli na programu Noci kostel v kostele sv. Vojt ěcha. Velký dík pat ě í hlavn ěm schol ě Hv zdi ky za jejich vystoupen ě a kluk m za ministrování b ěhem úvodní mše.

■ V sobotu 31. 5. se v Pacov konalo další kolo eského poháru v rámci Turistických závod ě. Ve velké konkurenci 22 startujících mladších dorostenky vybojovaly naše holky 8. a 11. místo!! Kluci v kategorii mladší dorostenci vybojovali 6. a 14. místo ze 17 startujících! A v kategorii starších žák ě pak 6. místo z 22 startujících. Všem gratulujeme a d ěkujeme za reprezentaci.

■ Na slovenský prodloužený víkend ve dnech 5. – 8. 6. se vydali kluci. Strávili krásné dny v okolí Liptovské Mary. Kochali se p ěrodou, koupali se v aquaparku, va ěli na ohni. A soud ě podle prvních fotek si užívali i spoustu legrace.

■ V sobotu 7. 6. se na svou druhou letoš ní expedici vypravily i holky ze skupinky Slun ěk. Jelikož jejich letoš ní celoro ní hra byla inspirována eskými hrady a zámky, nebylo jejich cílem nic jiného než z ěce nina hradu Lukov. Po as ě jim p ělo a doza jista si to užívaly plnými doušky. ■

Oblastní setkání hnutí Modliteb matek

Setkání proběhlo v sobotním odpolední dne 26. dubna ve františkánském kostele v Uherském Hradišti, nebo letošní celonárodní setkání MM proběhne na podzim tentokrát v Praze-Hájích a ne v Brně, jak tomu bylo doposud. Uvítala nás Marie Barošová, koordinátorka MM pro olomouckou diecézi a připomněla spiritualitu tohoto hnutí, která spočívá v naprosté odevzdánosti našemu Pánu a neochvějně dáváme v Boží lásku a milosrdenství. Odevzdáváme do láskyplné péče milosrdného Ježíše nejen naše děti a rodiny, ale i všechny své starosti a problémy, obavy o naši budoucnost.

I když má láska není dokonalá, Ježíš je šťastný, když se mu odevzdám, zná mne a touží po mé blízkosti. Můj Pán a Bůh na mne s láskou hledí, jsem pro něho dle ležít. A ve spojení s Ním můžeme milovat ty druhé a dát jim pocítit Boží lásku.

Za naše blízké se jistě modlíme doma nebo při mši svaté, tak proč chodit ještě do společenství? Protože nám Bůh dává příležitost, abychom se něčeho vzdali a obnovili svůj čas, pouhou hodinu týdně v nově společenství modlitby místo toho, aby nám jen tak proklouzl mezi prsty. Máme možnost vyprošovat společenství požehnání pro děti i pro celý svět, můžeme bojovat o víru v našich rodinách mocnou modlitbou, společnou pro všechny maminky světa. Můžeme nás hájovat v domě, že na druhé straně země koule se za naše děti modlí maminky i v době, kdy my spíme. Jestliže nedáme našeho Pána a Spasitele na první místo v našem životě a nedáme Jemu přednost před vším ostatním, pak už nezáleží na tom, jestli ho dáme na druhé, třetí či desáté místo. Boží nepřítel ví, jak na nás. Nezáleží na tom, co si kdo myslí, ale jak mne vidí Bůh. Tolik z myšlenek, které na setkání zaznily.

Po adoraci byly vyzvány přítomné ženy k podání sv. dectví. Byla jsem překvapena, kolik maminek na výzvu šlo s dětmi o vyslyšených prosbách a o tom, co jim společně

společně MM dalo.

Následovala mše svatá pro celou farandu, na které kněz ve své promluvě podotkl, abychom byli vždy tam, kde nás chce Bůh mít. V návaznosti na evangelium připomněl, že Tomáš nebyl možná vlastní vinou ve společenství apoštolů zrovna v době, kdy se jim ukázal vzkříšený Ježíš a kdy tam zrovna měl být.

A Ježíš se i nás chce dotknout ve společenství paprskem své lásky a dát nám do srdce pokoj, lásku a radost, abychom byly matkami plnými naděje a radosti, že Bůh nám žít není nemožné.

Na závěr setkání jsme byly všechny pozvány na šálek lahodného čaje a na vynikající koláčky. Neformální povídání s koordinátorkami bylo velmi srdečné, radostné a prospěšné, odjíždět jsme domů posilněny na duchovní cestě.

A co my ostatní, připomeneme si v Roku rodiny, který vyhlásil papež František, do hnutí Modliteb matek a budeme se modlit za naše rodiny? Možná máme rodiny v pořádku a myslíme si, že nepotřebujeme, ale někdy bez víry, modlitby a možnosti odevzdat své bolesti Ježíši by se člověk asi zhroutil.

Chť a bych Vás tímto pozvala i na modlitební triduum pořádané dne 27. – 29. června do kostela sv. Vojtěcha. Podrobnosti budou na vývěsce.

Nechme se povzbudit slovy dnes již svatého Jana Pavla II., která pronesl na setkání všech hnutí a komunit a která zopakoval emeritní papež Benedikt XVI. – Je důležité, aby hnutí v církvi existovala. Společenství musí být zdravým podhoubím, které prokvašuje, když vztrálé farní společenství. Mají pomáhat kněžíům...

Pokud chcete založit modlitební skupinku (stačí, když se dvě maminky sejdou a modlí se), napište si o brožurku modliteb a zpravodaj MM na adresu: hnuti-mm@seznam.cz, nebo telefonní číslo 774 618 822, nebo objednat lze i na webových stránkách – modlitbymatek.cz. ■

Přehled farních zpráv

Z pastora ní rady farnosti ze dne 2. 6. 2014

- 19. 6. prob hne slavnost Božího T la. Stejn jako vloni se plánuje sypaná kv tinová výzdoba kostela a b hem adorace rytmický doprovod.
- 22. 6. po ádá klub maminek tradi ní Výlet za pokladem.
- Mše svatá k zakon ení školního roku bude 27. 6. v 17 hodin a pak bude následovat zábavný program pro d ti.
- 28. 6. v 9:30 v kapli sv. Anny bude mše sv. k 120. výro í SDH Kvítkovice.
- 7. 8. prob hne ve farnosti adora ní den, tentokrát s d razem na Rok rodiny. Rodiny, které nebudou na dovolené, se jist rády zapojí.
- Na m síc zá í v rámci oslav patrona starého kostela sv. Michaela jsme dostali nabídky koncert od Magny Mysterie a také od chrámového sboru a host z Ostravy.
- Jednalo se o pouti ke svaté Ann v Kvítkovicích. Mše sv. bude i ráno v sobotu 26. 7 v 7:30, poutní mše bude v ned li v 9 hod, požehnání bude v ned li v 17 hodin.
- 6. zá í prob hne v Krom íži ministrantská pou , je možné, aby se jí zú astnili i rodi e.
- 9. zá í je v plánu pou na Sv. Hostýn. ■

Sbírka na nové sochy ve farním kostele

Naše farnost shromaž uje individuální finan ní dary, které budou sloužit na po ízení nových soch do výklenk kostela sv. Vojt cha. V roce 2013 již byla do kostela instalována socha sv. Anežky eské. V sou asné dob máme shromážd ny finance na sochu sv. Jana Pavla II. Dalšími sochami bude sv. Don Bosco a sv. Zdislava. Cena každé sochy iní cca 200 tisíc K . Autorem soch bude pan Stan k z Bu ovic.

Stav sbírky k 30.5.2014:

Z kasi ek	18 130 K
Od jednotlivých dárc	209 760 K
Celkem vybráno	227 890 K
Všem dárc m pat í srde né pod kování.	

Jak m žete p ísp t na sochy?

- Drobné obnosy vložte do pokladni ky v kostele
- Hotov ve farní kancelá í
- P evodem na bankovní ú et . 1405341369/0800, vs = 263

Do poznámky uve te jméno dárc.

V p ípad zájmu vám O. Josef Zelinka vystaví potvrzení o daru.

K ty, s atky a poh by za poslední období

K ty: Valentýna Šinarová, Eliška Vojt cha Norková, Marek Ji í Šev ík

Církevní zplatin ní s atku: Ji í Šev ík a Ing. Stanislava Šev íková

Poslední rozlou ení: Ludvík Rochovanský, Zden k íž, Jaromír Piškytl

Pozvání rodin na adora ní den

Milé d ti, rodi e i prarodi e. 7. srpna v naší farnosti prožíváme adora ní den a tím napl ujeme snahu celé arcidieceze, aby každý den aspo jedno farní spole enství zastupovalo naši církev p i modlitbách p ed Nejsv t jší svátostí. V letošním Roce rodiny jsou zvány zejména rodiny i s d tmi, aby se do adorace zapojily.

Pokaždé se tvo í rozpis služeb dobrovolník na celý den a tak vznikl nápad, že by se takové rozpisu mohly ujmout jednotlivé rodiny. Pokud tedy z stane u vás doma b hem dne n kdo z d tí a jejich rodi nebo prarodi , mohli byste zkusit

p íjít s d tmi na p l hodiny do kostela. N - kdo t eba zvládne s d tmi z stat celou dobu tíše a najde zp sob, jak je k tomu motivovat. Podle uvážení je možné p ipravít si n jaké modlitby, do kterých se d ti zapojí anebo je zam stnat n jakým tichým kreslením i tvo ením, kdy d ti sv j výtvor na záv r p inesou Pánu Ježíši k oltá i spolu se zapálenou sví kou.

Prosíme, pokud se takové rodiny najdou, aby se co nejd ív napsaly do rozpisu na stolku a bylo p edem z ejmé, zda je možné s takovou verzí adora ního dne po ítat. ■

O. Josef Zelinka

Na dovolené zkuste adora ní den trochu jinak

Pokaždé, když se bavíme o našem adora ní dní, n které z nás zamrzí, že na naši farnost p ípadá zrovna v období, kdy naše d ti jsou zrovna n kde na prázdninách nebo spousta rodin odjíždí n kam na dovolenou. Mám pro vás nápad, jak být i p esto ve spojení se svou farností.

Pojedete zrovna n kde na výlet na kole? Pak jist cestou narazíte na p kný kostelík. Neváhejte tedy a zkuste vzít za kliku. Pokud je otev eno, nebojte se vejít a strávit aspo chvíli ku p ed svatostánkem. Nebo budete s d tmi n kde v p írod ? Pak možná narazíte na n jakou p knou kapli - ku. I tady m žete chvíli pobýt a v modlitb vzpomenout na všechny tam doma, kte í

se za vás zrovna modlí, a m žete jim jejich modlitbu na míst oplatit. Pokud není po ruce ani kapli ka ani kostel, nezoufejte, vždy „kde jsou dva nebo t i shromážd ni v Jeho jménu, tam je on uprost ed nich“. Sta í se jen na chvíli zastavit, a jste kdekoli.

Já sám mám jednu p knou zkušenost, to když jsme zrovna v dob našeho adora ního dne byli s d tmi na tábo e. Na ten den jsme m li domluvenou návštěvu kn - ze, tak nás napadlo toho využít a prožili jsme nádhernou chvíli p i adoraci v místní kapli. Mohli jsme se tak na dálku spojit se všemi našimi blízkými.

P eji vám všem hezké letní dny! ■

Jan Žal ík

Omluva redakce

V kv tnovém ísle FOMu vypadla z jednoho odstavce rozhovoru o klusáckém sportu jedna v ta. Správné zn ní m lo vypadat takto:

Když vyhazuju hn j, krmím, ístím kon , tak si u toho odpo ínu a cítím spojení se zví etem. I když je to kolikrát namáhavá práce. Ráno ho musím nakrmit, vyházet hn j, pak do práce, odpoledne znovu to samé a každý den trénovat. Vše zvládám i díky Bar e Da kové, která mi velmi pomáhá, obzvláš v úterky, kdy po ádám D m modlitby.

B. Da kové i O. Komlóšimu se omlouvám.

Pavel Ludvík

Ptáme se kn ze

Pro se v posledních týdnech 1. tení ne ze Starého Zákona, jak bývá zvykem?

Na adresu tazatele bych m l reagovat pochvalou za to, jak je pozorný ohledn výb ru ned lních text z Písma svatého.

B hem v tší ásti roku se skute n vybírá 1. tení ze Starého zákona. Po Velikonicích jsou ale nejvíc aktuální texty, které se týkají událostí po Ježíšov vzk íšení. Proto se po celou dobu velikono ní bere 1. tení z knihy Skutky apoštolské, která popisuje p sobení apoštol po Ježíšov odchodu zp t do nebe.

O. Josef Zelinka

Z pastý ského listu arcibiskupa k Letnicím 2014

Kdo má Ducha Svatého, miluje, tedy zachovává neju tší p ikázání, p ikázání lásky k Bohu a bližnímu. To platí pro všechny k es any, ale p iznejme, že zcela zvlášť pro vás, manžele a manželky, protože vy jste p ijali svátost manželství jako svátost lásky. Vy máte stavovské poslání: být zvláštními strážci lásky v církvi a ve spole nosti. Ve svátosti manželství se k es anští manželé stávají znamením tajemství jednoty a plodné lásky mezi Kristem a církví, a také se na tomto tajemství podílejí. Dostávají sílu, aby si navzájem pomáhali ke svatosti v manželském životě a p i rození a vychovávání d tí. Rodina jako škola života a lásky je nejd ležit jším místem, kde se další generace u í prakticky milovat skute nou láskou, která hledá dobro druhého a nevzdává se, ani když je to t žké....

Být k es anem, který se zrodil z k es ní vody a z Ducha Svatého, znamená nechat v sob milovat Boha. Naopak: Kdo nemiluje, Boha nepoznal, protože B h je láska. V tom smyslu jsou vaše rodiny školou lásky i víry. P edáváním um ní milovat u íte d tí poznávat Boha, který je Láska. Sv t bez lásky nemá budoucnost, a proto nemá ani nad jí.

Odv ký nep ítel lov ka, ábel, kterého Ježíš na k íži porazil, se pochopitelně stále snaží vyrvat Kristu ty, které on vykoupil. Proto svádí lidi k h íchu, proto úto í na manželství, n kdy sobectvím, chtivostí i nev rstostí, n kdy chce zatížit sv domí hrozným h íchem potrat , ba dokonce úto í na manželství jako instituci. P esv d uje lidi, že manželství je zbyte né a n - kte í politici s ním vysloven spolupracují, když ekonomicky znevýhod ují sezdané manžely. Lidská láska zlého ducha popuzuje. Manželství je svátost lásky. A proto je ábel touží zni ít. Mnohé manželské problémy však lze p ekonat odpušt ním, které je výsostným skutkem lásky a které ábla

doslova pokládá na lopatky. Když milujeme, vít zíme nad áblem. Mnozí to máte dob e vyzkoušené.....

Proto vás, p átelé, up ímn vyzývám, vyzývejte denn Ducha Svatého a prostě ho i mnohokrát za den, aby k vám p íšel. Nevíte, jak v ur íté chvíli reagovat, aby to bylo dob e, aby to bylo podle slov Pána Ježíše? ekn te prost : P ij , Duchu Svatý, a dej mi sv tlo. Duch Svatý p ijde a nau í vás všemu a p ípomene vám všechno, co jsem vám ekl já, slibuje Pán Ježíš.....

Poci ujete slabost, máte v sob nejistotu i chaos? Proste: P ij , Duchu Svatý, a ty sám mn vnukni, jak se mám modlit o sílu. Apoštol Pavel vás ujíš uje: Duch o íchází na pomoc v naší slabosti. Vždy ani nevíme, za se máme vhodn modlit. A tu Duch sám se za nás p ímlouvá vzdechy, které nelze vyjád ít, a B h, který

zná p esn , co je uvnit , ví, co Duch žádá, a že jeho p ímluva za k es any je ve shod s Boží v lí.....

Nezapomínejme, že dary Ducha, zvlášť poznání Boha a schopnost milovat, nám byly dány proto, abychom mohli být užite ní. Ty dary nemáme jen pro sebe. ím více jich rozdáme, tím budeme bohatší, protože B h je št drý a naší velkorysostí se nikdy nedá zahanbit. Ni eho se nebojme, pokud se necháme vést Duchem Svatým. Žijte duchov n , a nepropadnete žádostem t la. Zakusíte bohaté plody života v Duchu Svatém, protože ovoce Ducha je láska, radost, pokoj, shovívavost, vlídnost, dobrota, v rstost, tichost, zdrženlivost. T - ším se, že i toto bohatství zazá í v našich rodinách, že nebudeme tyto vlastnosti jen ekat od druhých, ale sami se t mito plody staneme p ítažliv jšími pro lásku druhých. Na každé rodin záleží. ím krásn jší a pevn jší bude rodina, tím š astn jší bude i naše spole nost.... ■

Výprava ministrantů za Petrem

Byla sobota 10. května ráno, na nebi svítilo sluníčko a my se začali scházet na nádraží, abychom se vydali na cestu do Olomouce. Tento den se tam totiž konala tradiční pouť ke sv. Janu Sarkanderovi, při které otec arcibiskup uděluje ocenění zasluhujícím farníkům z mnoha farností. Letos byli od nás z Otrokovic navrženi Staškovi. A protože mnozí z nás Petra velmi dobře známe z Týnského, rozhodli jsme se, že je přivítáme a pojedeme tam ministrantovat. Šli jsme se sice v malém počtu, ale to nás přece nemůže odradit. Naše složení bylo: Páťa, Kamča, Jožka, Vojta, já a taky se k nám připojil otec Josef.

Hned u pokladny na nádraží se událo to, co jsem moc nechtěl. Kousek přede mnou stáli Staškovi. Pozdravili jsme se s Petrem, a když se mě zeptal, kam jedeme, odpověděl jsem, že do Olomouce. „To my taky. A co tam budete dělat?“, ptal se ještě. „Tož tak, podívat se“, řekl jsem. Na to Petr se šibalským úsměvem odvětil: „My se tam taky jedeme podívat.“ A začal se smát.

Cesta ubíhala velice rychle a ani jsme se nenadáli, byli jsme na místě. Když jsme dorazili do sakristie, byli jsme tam první. „Asi je ještě málo hodin, oni ti další ministranti teprve začnou chodit,“ myslil jsem si. Ale čas přibýval a ministranti nikde. Nakonec jejich příchod jenom nakolik dorazilo, a taky spousta kněží. Když se blížil začátek mše, přišli za námi místní kluci a prý jestli už máme před sebou nějakou službu. Byl jsem trochu překvapený, protože při takové mši s arcibiskupem vždycky přisluhují bohoslovci, ale zřejmě mi tentokrát nějaký jiný program. Tak jsme teda řekli, že ne, a hned prý jestli někdo z nás umí kadidlo. Tak jsme se s Vojtou přihlásili. Opustili jsme ostatní naše kluky a šli jsme zjišťovat podrobnosti. Mezitím dorazil otec arcibiskup a mše mohla začít.

První vod vyrazil, my s Vojtou v čele. No nezačali jsme zrovna nejlíp. Na úvod se mělo jít nejdříve k oltáři Jana Sarkandera.

To jsem ale nejdříve při instrukcích přede mší přesechl, a tak jsme si to vesele maširovali do hlavní lodi směrem k hlavnímu oltáři. Našti stáli nás místní kluci včas zastavili, takže jsme nabrali správný směr a aspoň trochu jsme zmírnili ten náš trapas. Dál už našti stáli celá mše probíhala celkem bez problémů. My s Vojtou jsme byli přece jenom malinko nervózní z tak neekvané služby, ale postupem času to z nás přece jenom spadlo.

V sakristii jsme měli naprosto luxusní servis. Po příchodu z každého okna ování nás hned za dveřmi čekala místní starší farnice, která se nám starala o oheň, a taky místní sympatický pan kostelník, který nám dával další pokyny. Dovedl nás k obrazovce, na které byly záběry ze všech kamer v katedrále, takže následoval videorozbor toho, co nás čeká dál. Trochu jsem si připadal jako hokejista, kterému v kabině uděluje trenér pokyny, jak má hrát, chyběla už jenom elektronická tužka 😊. Pak bylo ještě vždycky trochu času na sledování samotné mše.

Občas se u obrazovky ozývaly výkřiky pana kostelníka, jako například když jedna paní vytáhla teničku a měla strašně vysoko mikrofon. To se za námi ozvalo: „Do háje, to nevidíš? Skočíš tam nebo ne? To snad není možné!“ Jako by ho ti kluci slyšeli, protože hned jeden z nich přiskočil a dal všechno do pořádku, až jsem si říkal, že ti kluci snad mají v uchu nějakou vysílku 😊. Když jsme pak vyrazili na okna ování oltáře po přinášení darů, řekl mi ještě pan kostelník: „Až budeš okna ovát otce arcibiskupa, tak bacha, a ho tím kadidlem nebouchneš do břícha, mno už se to jednou podařilo.“ S touto kamarátskou radou jsme teda vyrazili.

A hned po příchodu k oltáři nás čekalo veliké překvapení. To naši malí kluci zrovna chystali na oltář kalich a konviky, o čemž jsme s Vojtou neměli ani tušení. Byli sice z této neekvané služby trochu nervózní, ale šlo jim to! Čas utíkal jak voda a ▶

Ze vzpomínek otrokovických jáhn a kaplan

Pokra ujeme ve vzpomínkách kn ží, kte í p ed lety za ínali svou kn žskou dráhu u nás. Dnes vzpomíná P. Petr Boha ík, který v naší farnosti sloužil v letech 1995-1996.

Srdce n zdravím všechny farníky z Otrokovic, Kvítkovic a blízkého okolí. Rád vzpomínám na p sobení ve Vaší farnosti p ed 19 lety. Po vysv cení na kn ze v roce 1995 jsem byl p e ložen z místa jáhenské praxe v Napajedlích a strávil první rok kn žského života jako kaplan u P. Vojt cha Šímy v Otrokovicích.

Podobn jako v Napajedlích u otce Adama Ruckého jsem dostal v osob otce Vojt cha skv lého duchovního otce, také výborného p edstaveného a ve farnicích živé a krásné spole enství.

Ob místa tak pro mne byla velkým darem a inspirací do mého kn žského života. Dostal jsem zde mnoho impuls a podn t do p íštích let a z stanu Vaší farnosti v tomto ohledu vždy dlužníkem. Otce Vojt cha jsem nejednou potrápil, ur it nezapomene na skv lou „sko ícovou kávu“, kterou se mi jednoho rána poda ilo p ípravit k snídani místo jeho oblíbené vitávký.

V Otrokovicích jsem pobyl do léta

1996, kdy jsem byl poslán na druhé kaplanské místo v Novém Ji ín . Zde jsem strávil dva roky a v lét 1998 jsem se st - hoval na první samostatné místo v B ezové u Vítkova.

P sobím zde už šestnáctým rokem a krom B ezové u Vítkova spravuji ješt farnosti Sk ípov a V t kovice. Krom b žné pastora ní innosti po ádáme pravideln dvakrát až t íkrát do roka zájezdy pro d ti a rodi e, byli jsme p ed lety také v Otrokovicích.

V sou asné dob p sobí zde se mnou také farní viká otec Ján Buj ák, který zde nastoupil v roce 2009. Shodou okolností pat ím do d kanátu Opava, kde je ve funkcí d kana od roku 2005 P. Pavel Cieslar, po kterém jsem nastupoval v Otrokovicích.

Rok ve farnosti Otrokovice byl pro mne velkým obohacením a cennou zkušeností. P eji celé farnosti, a rozkvétá dary Ducha svatého a vytvá í krásné spole enství ke sláv Boží, radosti celé Církve. ■

O. Petr Boha ík

■ Výprava ministrant za Petrem - dokon ení z minulé strany

ani jsme se nenadáli a byl tu konec mše. Ten jsme už s Vojtjou zase sledovali v sakristii p ed monitorem, takže nám nemohlo uniknout, že naši kluci ješt dostali i patény. Na samém záv ru mše probíhalo oce ování farník , kte í obdrželi z rukou otce arcibiskupa svá ocen ní, mezi nimi i Petr se svou ženou.

Po mši svaté jsme se s otcem Josefem vyfotili p ed katedrálou a vyrazili na malou procházku do centra. P ed katedrálou nás ješt p ekvapily zrovna p íjížd jíci luxusní motorky zna ky Harley, které se zájmem okukoval i otec arcibiskup. Pak jsme vyrazili dál. Cht li jsme jít do Sarkandrovky, kaple, ve které mu ili Jana Sarkandera, ale k naší sm le bylo ješt zav eno. Pak naše kroky mí ily kolem kn žského semi-

ná e na nám stí k olomoucké radnici. Práv odbíjelo poledne, tak jsme mohli sledovat posunující se postavi ky na zdejším orloji. Pak jsme ješt omrkli Sloup Nejsv - t jší Trojice a vyrazili ke kostelu sv. Mo íce, kde jsme vystoupali na starobyrou v ž, která je voln otevená. Pokochali jsme se krásným pohledem do okolí, dole jsme pak ješt zašli na zmrzku a pomali ku jsme mí ili zpátky na nádraží. Cestou ve vlaku jsme se bavili po ítáním, kolik aut jsme už p edjeli.

Dom jsme se vrátili plni zážitk , které asi nikdo z nás ne ekal. Byl to opravdu moc krásný den, na který budeme ješt hodn dlouho vzpomínat. ■

Honza Žal ík

P ipravme se na zá ijovou ministrantskou pou

Letos na podzim se p ipravuje další ro - ník ministrantské pouti. Ta bývá vždy jednou za dva roky a po ádá ji Arcibiskupský kn žský seminá . Naši kluci mají jist v živé pam ti tu minulou na Velehrad , která prob hla ve spolupráci s Policíí a Armádou R.

Ta letošní prob hne v sobotu 6. zá í na Arcibiskupském gymnázíu (AG) v Krom íži. Ponese se v heslu „Ministrant – rytí Krist v“. Krom mše svaté v kostele sv. Mo ice budou pro kluky p ipraveny zajímavé sout že.

Organizáto i nabízejí také program pro

rodi e. Pro n bude p ipravena p ednáška se zajímavým hostem.

Bližší informace všem zájemc m v dostate ném p edstihu dodám. Organizáto i ješt vzkazují, že si kluci m žou s sebou vzít rytí ský oblek. Každému, kdo jej bude mít, slibují dárek. Jak takový oblek neboli varko vypadá, se m žete podívat na obrázku.

Bližší informace o této akci také naleznete na webových stránkách www.ministranti.info. ■

Honza Žal ík

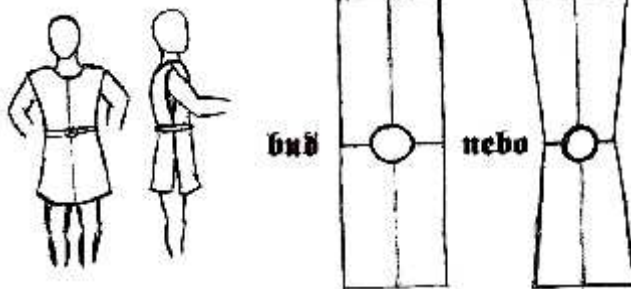
Varko - návod

Výroba je opravdu jednoduchá a podle níže uvedeného návodu jej jist zvládne ušít každá šikovná maminka. Jedná se o pruh asi po kolena sahající látky na zp sob poná (otvor pro hlavu uprost ed), ásto dvou kontrastních barev p epásaný opaskem.

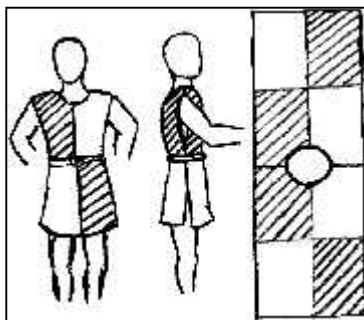
Sm rem k nohám se m že pás rozší ovat (viz druhá varianta). Další vylepšení je jen a jen na vás, fantazii se meze nekladou.

Kde vzít látku? Pokud se vám nepoda í najít nebo sehnat barevnou látku, lze použít t eba staré prost radlo, které rozst íháte a barvami na textil obarvíte. ■

St íh:

Dvoubarevný kostým:

Pleteme pro malomocné – 7. Dopletná

emu krásnému pomáhat! - Tak za al svou p ednášku otec Vojt ch Eliáš, prezident organizace Likvidace lep- ry, 17. 5. 2014 na 7. Dopletné v P erov . Svě vypráv ní dopl oval obrázky z lepro- sárií v Indii, které navštívil spolu s p. Výle- tou. Kontrolu provádí tam, kam se posílají obvazy, zdravotnický a jiný materiál i fi- nan ní prost edky, zda vše slouží k lé ení nemocných a zda jsou prost edky využívá- ny ú eln a efektivn .

Dne 13. 11. 2013 zde byla posv cena místním biskupem nemocnice Sv. Josefa, kterou nechala postavit Charita R a která pln financuje tuto nemocnici i s p ilehlými provozy. P i nemocnici je z ízen sirot inec pro d ti od 3 do 6 let, kterým na lepru ze- m eli rodi e. Starší d ti chodí do školy. Starají se o n ádové sestry. Vylé ení dosp lí nemocní v tšinou z stávají také zde a starají se o polí ka, kde se p stuje ovoce a zelenina, aby provoz v tomto leprosáriu byl levn jší.

Lepra se vyskytuje hlavn v subtropic-

kém podnebí, protože je zde teplo, vlhko a chudoba. Když se lepra podchytí v as, vylé ení trvá 6 až 12 m síc . Ješt 15 let m že takový vylé ený nakazit další lidi. P enáší se kapénkovou infekcí. Lepra jako nemoc nebolí. Postižené místo je necitlivé, a tak nemocný ani necítí, když se na tom míst poraní. Infekce zanesená do rány pak nemocnému m že zp sobit další kompli- kace, což je pro nemocného velké riziko.

Charita již 22 let podporuje lé ení lep- ry. V Indii nap . v Bhilai Pahan nebo v Phulpakai p evzala odpov dnost za lé ení, i ve zmín né nemocnici sv. Josefa. Veške- ré lé ení lep- ry p ebrala Charita také v Afri- ce v Libérii a Tanzanii, v Jižní Americe v Kolumbii.

"Cokoli jste u inili jednomu z t chto nepatrných nemocných brat í, mn jste u inili." (Mt 25,40)

Díky a Pán B h zapla vám, milé ple- ta ky a p íznivci nemocných! ■

M. Šmiková

Sm jeme se - p íb hy z hodin náboženství

- U itelka vykládá d tem na základ obrázku, jak se na po átku Stvo ení vznášel Boží Duch nad vodami. „Tehdy neexistoval žádný živý tvor,“ praví, „žádný lov k, ani zví e, jenom B h zde byl od po átku.“ „Prosím,“ hlásí se Jeník, „a kdo byl fotograf, který ten obrázek ud lal?“
- P i výkladu o stvo ení slyší d ti, že B h také stvo il nebe a zemi. „Ale kde bydlel B h p ed tím, když ješt nebylo nebe?“ ptá se malý rozumbrada.
- Matka te d tem v Bibli o stvo ení sv ta: „Souš nazval B h zemí a nahromad né vody nazval mo em.“ Syn se ozve: „Mami, my tomu íkáme také tak, že?“
- Jako úvod k p íb hu o divu v Káni Galilejské se katechetka ptá d tí: „Víte, kdo je to nev sta?“ Dostane tuto odpov : „Nev sta je mladá žena, která ješt nemá muže, ale už o jednom ví.“
- Z domácí úlohy: „Když bylo Ježíši dvanáct let, šel poprvé do Jeruzaléma, aby si prohlédl svatý hrob.“

FARNÍ OB ASNÍK

Vychází p i p íležitosti církevních svátk . Zodpovídá ímskokatolický farní ú ad. Ur eno pro vnit ní pot ebu. Neprodejné! Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení text . Redak ní rada:

P. Mgr. Josef Zelinka, Pavel Ludvík, Pavel Rafaja. Adresa redakce: Nám. 3. kv tna 166, 765 02 Otrokovice, tel. 577 922 337. E-mail: obcasnik@volny.cz, <http://www.farnost.otrokovice.cz>

Uzáv rka dalšího ísla: 17.8.2014. Vydání dalšího ísla: 31.8.2014.

Osmism rka

P i p íležitosti svátku sv. Cyrila a Metod je (5. ervence), který je i státním svátkem R, se na Velehrad už mnoho let po ádají velké dvoudenní oslavy. Letos budou probíhat v pátek 4. 7. a v sobotu 5. 7. Jejich vyvrcholením bude páte ní ve erní koncert p enášený televizí a v sobotu slavnostní poutní mše svatá. V programu oslav je ale také mnoho dalších akcí: výstavy, seminá e, sportovní sout že, kulturní programy. Po celý pátek je p ipraven i program pro d ti a mládež . Více zjistíš na internetu na adrese www.velehrad.eu. Jak se celá tato dvoudenní akce nazývá?

A	M	E	N	Á	C	H	T	V	Ý	D	A	B	L	A
M	N	Ž	N	N	Y	Z	Ě	N	K	D	Č	K	L	
Ý	L	I	O	D	P	O	R	P	Í	E	E	I	D	
R	É	V	A	O	G	Ž	I	I	R	Ř	S	T	R	
D	Ý	Ý	U	K	U	Č	I	T	Í	T	Á	E	Á	
N	N	R	A	N	M	D	L	V	O	S	B	M	T	
K	A	L	V	O	Á	O	O	P	O	E	O	P	R	
B	T	D	S	E	K	T	A	L	K	T	E	O	O	
P	S	R	Ě	Ú	Y	D	É	A	T	C	B	N	J	
V	A	K	Á	J	O	V	Ů	L	E	Ě	A	I	I	
B	E	R	Á	N	E	K	Ů	R	D	I	V	K	C	
L	F	Í	K	Y	E	A	N	I	P	U	K	S	E	

ALBA, AMEN, BERÁNEK, ERT, DRÁT, FÍKY, GUMÁKY, KAIN, KINO, KN Z, LISTOPAD, MÁ Í, NAD JE, NOVÝ, OB D, ODPOR, OKNO, PARK, PIANO, REBEKA, RECEPT, RÉVA, RÝMA, EKA, SEKTA, SKUPINA, STAN, ST EDA, SV TLO, TEMPO, TCHÁN, TLAK, TROJICE, TRP T, U IT, ÚKOL, VLAK, VOJÁK, VTIPNÝ, V LE, VZPOURA, ŽIVOT, ŽIVÝ

Najdeš cestu na pou na Velehrad?

